

Vraag 1:

In de ontwerpregeling werd short-stay gedefinieerd als een verblijf van maximaal vier maanden aaneengesloten gedurende een periode van maximaal één jaar. In het voorliggende voorstel wordt dit gewijzigd in een verblijf, al dan niet onderbroken, van maximaal één jaar gerekend vanaf de eerste verblijfsdag. Kan het College aangeven wat de praktische en juridische gevolgen van deze wijziging zijn? Betekent dit dat een arbeidsmigrant maximaal één jaar onafgebroken op één short-staylocatie kan verblijven?

Antwoord vraag 1:

Het voorstel voor wijziging van de formulering van de begripsbepaling van short-stay is bedoeld ter verduidelijking van de begripsbepaling. Deze wijziging is doorgevoerd naar aanleiding van zienswijzen over de kennelijke onduidelijkheid over de oorspronkelijke formulering. De wijziging heeft geen juridische of praktische gevolgen. Een arbeidsmigrant mag maximaal een jaar in een huisvesting voor short-stay arbeidsmigranten verblijven. Indien het verblijf tijdelijk wordt onderbroken, loopt het jaar door. Indien de arbeidsmigrant binnen dat jaar naar de huisvesting terugkeert start dus geen nieuw jaar.

Vraag 2:

Geldt de maximale termijn van één jaar per arbeidsmigrant, ongeacht de short-staylocatie waarop deze verblijft, of begint bij verhuizing naar een andere short-staylocatie een nieuwe termijn? Geldt deze termijn provinciaal, per gemeente, per locatie of per exploitant? Hoe wordt voorkomen dat door verhuizing tussen verschillende locaties feitelijk langer dan één jaar van short-stayhuisvesting gebruik wordt gemaakt?

Antwoord vraag 2:

Het gaat hier om de begripsomschrijving van short-stay waarbij kort verblijf wordt gekwantificeerd op maximaal een jaar. In de Wijzigingsverordening OVL wordt short-stay gebruikt in combinatie met huisvesting voor arbeidsmigranten dus het gaat hier om het maximale verblijf. Gemeenten kunnen aan de hand van de inschrijving bij de gemeente inzicht verkrijgen in de verblijfsperiode van arbeidsmigranten binnen hun gemeente en daar met huisvesters afspraken over maken. De teller start na verhuizing dus niet opnieuw.

Vraag 3:

Bewoners van nieuwe short-staylocaties buiten het stedelijk gebied of een landelijke kern dienen vanaf de eerste dag van hun verblijf te worden ingeschreven bij de gemeente. Kan het College aangeven hoe deze verplichting praktisch wordt uitgevoerd, welke gegevens worden gebruikt om de maximale verblijfsduur van één jaar te bewaken, wie verantwoordelijk is voor de controle en wat de gevolgen zijn wanneer deze termijn wordt overschreden?

Antwoord vraag 3:

Gemeenten dienen bij het toestaan van de huisvesting voor short stay arbeidsmigranten (door middel van wijziging van het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit) deze voorwaarde op te nemen. Het is aan de

betreffende gemeente hoe zij deze voorwaarde precies doorvertaalt. De gemeente moet er vervolgens op toezien (en dus ook op handhaven) dat de exploitant van die huisvesting de voorwaarden van inschrijving in de BRP en de maximale verblijfsduur naleeft.

Vraag 4:

Bij het toevoegen van reguliere woningen in het primair landbouwgebied geldt expliciet als voorwaarde dat de functieverandering geen belemmering mag vormen voor omliggende agrarische bedrijven. Kan het College aangeven of dezelfde bescherming van de bestaande legale gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van omliggende agrarische bedrijven ook geldt bij de realisatie van short-stayhuisvesting op agrarische bouwkvavels en VAB-locaties? Zo ja, uit welke bepaling volgt dit?

Antwoord vraag 4:

In de instructieregel over huisvesting voor short-stay arbeidsmigranten (artikel 12.7, eerste lid) is bepaald dat ook de instructieregels in de artikelen 12.1 en 12.4 tot en met 12.6 in acht moeten worden genomen. Artikel 12.5 lid 3 heeft specifiek betrekking op het toestaan van huisvesting voor short-stay arbeidsmigranten op een agrarische bouwkvavel waar de te huisvesten short-stay arbeidsmigranten werkzaam zijn of op een VAB-locatie in het primair landbouwgebied. De voorwaarde dat de functiewijziging geen of minimale belemmering mag vormen voor de omliggende agrarische bedrijven is hieraan niet verbonden. Wel moet de huisvesting qua maat, schaal en functie passen op de betreffende locatie. In de beoordeling van deze voorwaarde, kan de vraag of de nieuwe ontwikkeling een belemmering vormt voor de omliggende bedrijven wel een rol spelen.

Vraag 5:

Kan het College bevestigen dat een nieuwe short-staylocatie op een agrarische bouwkvavel of VAB-locatie niet tot gevolg mag hebben dat bestaande rechtmatig aanwezige agrarische bedrijven worden beperkt in hun huidige of planologisch toegestane bedrijfsvoering, bijvoorbeeld vanwege gewasbeschermingsmiddelen, geur, geluid of andere milieuregels? Indien dit niet generiek kan worden bevestigd, hoe wordt voorkomen dat beperkingen als gevolg van de nieuwe huisvestingsfunctie worden afgewenteld op bestaande ondernemers?

Antwoord vraag 5:

De nieuwe huisvesting voor short-stay arbeidsmigranten in het primair landbouwgebied moet qua maat, schaal en functie passen op de betreffende plek (artikel 12.5, lid 3). In de beoordeling van deze voorwaarde, kan de vraag of de nieuwe ontwikkeling een belemmering vormt voor de omliggende bedrijven een rol spelen.

Vraag 6:

De begripsomschrijving van arbeidsmigrant bevat onder meer een maximale verblijfsduur in Nederland en een inkomensgrens. Welke regels gelden voor internationale werknemers die op dezelfde short-staylocatie verblijven, maar niet onder deze definitie van arbeidsmigrant vallen? Zijn de eisen voor short-stayhuisvesting ook op hen van toepassing? Zo nee, kan binnen één huisvestingslocatie sprake zijn van verschillende provinciale eisen voor verschillende bewoners en hoe is dit uitvoerbaar en handhaafbaar?

Antwoord vraag 6:

Het gaat bij de instructieregel om voorwaarden die worden gesteld aan gemeenten als zij (door middel van een wijziging van het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit) een huisvesting voor short-stay arbeidsmigranten, overeenkomstig de begripsomschrijving, wil toestaan. De instructieregel stelt geen voorwaarden aan de bewoners. Voor het toestaan van huisvesting voor bewoners die niet onder de begripsomschrijving van arbeidsmigranten vallen, geldt de instructieregel niet.

Vraag 7:

Bij kleinschalige ingrepen in het Natuurnetwerk Limburg moet de natuurverbetering in beginsel voorafgaand aan de ingreep zijn gerealiseerd, tenzij Gedeputeerde Staten anders bepalen. Aan de hand van welke objectieve criteria bepaalt het College dat hiervan kan worden afgeweken? Hoe wordt een dergelijke afwijking juridisch vastgelegd en op welke wijze is deze voor derden kenbaar en controleerbaar?

Antwoord vraag 7:

De initiatiefnemer moet gemotiveerd aantonen dat het in zijn specifieke geval niet mogelijk dan wel onbillijk is om de natuurverbetering voorafgaand aan de ingreep te realiseren. Bij toepassing van dit artikel blijven Gedeputeerde Staten echter wel gehouden aan de voorwaarde dat de kwaliteit, oppervlakte en samenhang van het NNL gewaarborgd blijven. De hiervoor gemaakte afspraken worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de initiatiefnemer en de Provincie Limburg. In deze overeenkomst worden in ieder geval afspraken opgenomen over de locatie, het moment en de aard van de natuurverbetering. Alle overeenkomsten inzake natuurverbetering en natuurcompensatie worden gepubliceerd op de provinciale website. Jaarlijks wordt daar een geactualiseerd overzicht gegeven van de stand van zaken van de uitvoering van de natuurverbetering en natuurcompensatie. Deze publicatie vloeit voort uit het 'Plan van Aanpak verbeteren natuurcompensatie', dat door Gedeputeerde Staten is opgesteld naar aanleiding van het onderzoek van de Controle Commissie naar de uitvoering van het natuurcompensatiebeleid.